

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi nepopolne vročitve izpodbijanega sklepa
 - V nasprotju s členom 1(2) PEU, členi 15, 296 in 298 PDEU ter členoma 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) tožeči stranki izpodbijani sklep ni bil vročen v celoti. Poznavanje dejstev, o katerih ni bila obveščena in tvorijo bistveni del sklepa, je potrebno, da bi bilo mogoče razumeti in preizkusiti izračun prispevkov.
2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi pomanjkljive obrazložitve izpodbijanega sklepa
 - Z izpodbijanim sklepom se krši obveznost obrazložitve iz člena 296(2) PDEU in člen 41(1) in (2)(c) Listine, ker niso bile razkrite niti podlage niti podrobnosti izračuna. V zvezi s poljem proste presoje tožena stranka ni bilo navedeno, kakšno presojo in na kateri podlagi je tožena stranka opravila.
3. Tretji tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka ker ni bilo zaslišanja in zaradi kršitve pravice do izjave
 - V nasprotju s členom 41(1) in (2)(a) Listine tožeča stranka niti pred izdajo izpodbijanega sklepa niti pred izdajo na njem temelječega sklepa o prispevku ni imela možnosti, da se izjavi.
4. Četrti tožbeni razlog: nezakonitost Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ kot pravne podlage izpodbijanega sklepa
 - Tožeča stranka v četrtem tožbenem razlogu navaja, da se s členi od 4 do 7 in 9 ter priložo I k Delegirani uredbi 2015/63 – ki je podlaga izpodbijanega sklepa – uvaja nepregleden sistem določanja prispevkov, ki je v nasprotju s členi 16, 17 in 47 Listine in s katerim se ne zagotavlja spoštovanja členov 20 in 21 Listine ter načel sorazmernosti in pravne varnosti. Ta tožbeni razlog se podredno uveljavlja zoper vse določbe Direktive 2014/59/EU ⁽²⁾ in Uredbe (EU) št. 806/2014 ⁽³⁾, s katerimi se – po mnenju tožeče stranke nezdružljivo z navedenimi načeli in vrednotami prava Unije – kot obvezen določa sistem prispevkov, ki je bil uveden z Delegirano uredbo 2015/63.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Tožba, vložena 8. julija 2019 – Portigon/SRB

(Zadeva T-481/19)

(2019/C 305/70)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Portigon AG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopniki: D. Bliesener, V. Jungkind in F. Geber, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (SRB)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep tožene stranke z dne 16. aprila 2019 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- do pravnomočne odločitve v zadevah T-365/16, T-420-17 in T-413/18 ali drugačnega pravnomočnega končanja postopka v teh zadevah postopek na podlagi člena 69(c) in (d) Poslovnika Splošnega sodišča prekine;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 70(2), pododstavki od 1 do 3, Uredbe (EU) št. 806/2014 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 8(1)(d) Izvedbene uredbe (EU) 2015/81 ⁽²⁾, členom 103(7) Direktive 2014/59/EU ⁽³⁾ in členom 114 PDEU
 - Tožena stranka je s tem, da je tožeči stranki naložila dolžnost plačila prispevkov, ravnala nepravilno, ker Uredba (EU) št. 806/2014 in Direktiva 2014/59/EU ne določata obveznosti plačila prispevka za institucije, ki so v postopku reševanja. Člen 114 PDEU nasprotuje pobiranju prispevka od institucij, kakršna je tožeča stranka.
 - Zakonodajalec obveznosti plačila prispevka ne bi smel opreti na člen 114 PDEU, saj ni povezave z notranjim trgom. Na ravni Unije harmonizirana pravila za plačilo prispevka ne olajšujejo izvrševanja temeljnih pravic niti ne odpravljajo občutnega izkrivljanja konkurence v povezavi z institucijami, ki se umaknejo s trga.
 - Tožena stranka je s tem, da je tožeči stranki naložila dolžnost plačila prispevkov, ravnala nepravilno, ker ta institucija ni izpostavljena tveganju, reševanje na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 je izključeno, institucija pa tudi nima nobenega pomena za stabilnost finančnega sistema.
 - Tožeča stranka od leta 2012 ne opravlja nobenih novih poslov več in je na podlagi sklepa Komisije o pomoči v postopku reševanja. Pretežni del preostalih obveznosti ima kot skrbnik za drugega upravičenca.
 - Izvedbena uredba (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾ krši člen 114 PDEU in člen 103(7) Direktive 2014/59/EU, ki vsebuje pravilo, ki je bistveno za izračun prispevka (člen 290(1), drugi stavek, PDEU).
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker postopek izračuna ne omogoča popolne obrazložitve izpodbijanega sklepa. V delu, v katerem izračun temelji na Delegirani uredbi (EU) 2015/63, ta ni upoštevana
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 16 in 20 Listine, ker zaradi posebnega položaja tožeče stranke izpodbijani sklep krši splošno načelo enakega obravnavanja. Z izpodbijanim sklepom se poleg tega nesorazmerno omejuje svoboda gospodarske pobude tožeče stranke
4. Četrti tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(2) Uredbe (EU) št. 806/2014 v povezavi s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU, ker bi morala tožena stranka pri izračunu višine prispevka iz upoštevni obveznosti izvzeti obveznosti, ki niso izpostavljene tveganju

5. Peti tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(6) Uredbe (EU) št. 806/2014 v povezavi s členom 5(3) in (4) Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ker je tožena stranka prispevke tožeče stranke nepravilno izračunala na podlagi bruto obravnave pogodb o izvedenih finančnih instrumentih
6. Šesti tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(6) Uredbe (EU) št. 806/2014 v povezavi s členom 6(8)(a) Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ker je tožeča stranka toženo stranko obravnavala, kot da je institucija v kateri poteka reorganizacija
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(a) Listine, ker bi morala tožena stranka tožeči stranki pred izdajo izpodbijanega sklepa omogočiti, da se izjavi
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(c) Listine in člena 296(2) PDEU, ker tožena stranka izpodbijanega sklepa ni zadostno obrazložila

-
- (¹) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).
 - (²) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
 - (³) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).
 - (⁴) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

Tožba, vložena 8. julija 2019 – CV in drugi/Komisija

(Zadeva T-496/19)

(2019/C 305/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: CV, CW in CY (zastopnik: J.-N. Louis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Komisije, s katerim je bil zavrjen njihov predlog z dne 4. junija 2018, razglasi za ničnega;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe za razglasitev ničnosti sklepa Komisije, s katerim je bil zavrjen njihov predlog za sprejetje ukrepov za prenehanje s kršitvijo načela enakovredne kupne moči med uradniki in uslužbenci ne glede na kraj zaposlitve, navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in načela enakovredne kupne moči med uradniki ne glede na kraj zaposlitve. Na prvem mestu tožeče stranke trdijo, da izpodbijani sklep sploh ni obrazložen, kar jim preprečuje, da bi razumele utemeljenost tega sklepa, in Splošnemu sodišču onemogoča, da bi opravilo sodni nadzor. Na drugem mestu tožeče stranke menijo, da svoje naloge opravljajo v enakih pogojih kot njihovi kolegi, ki delajo na predstavnstvu Evropske komisije v Parizu, in bi torej